

✱
ROMANA PRÆTENSÆ
PROROGATIONIS CAPITVLI
GENERALIS

PRO
RR. PP. MAGISTRIS, ET VOCALIBVS

Ordinis Eremitarum Sancti Augustini.

SVMMARIVM.

SIXTUS PAPA V.

AD PERPETVAM REI MEMORIAM.

§. 1. **E**Xigit incumbētis Nobis Apostolicæ seruitutis Officiū, vt in Religiosorum sodalitatibus, quos Ideo Altissimus in suū fidei Sanctuarium ad ceteros fideles viam salutis docendū segregauit, quid cuique semper expediat, salubriter prouideamus.

§. 2. Licet itaque Priores Generales Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini à tempore immemorabili fuerint perpetui, nisi per cessum, vel decessum, seu assumptionem ad maiorem dignitatem, aut etiam quandoque per depositionem oportuerit nouum Generalem eligi, & hic mos incorruptè seruatus fuerit, vsque ad præsens tempus, nihilominus hæc Religio à primæua eius propagatione, singulo quoque anno, deinde verò, crescente numero, & Fratrum, & domorum eiusdem Ordinis, singulo quoque triennio Capitulum Generale, in quo eligebatur Prior Generalis dicti Ordinis, vel confirmabatur, vel etiam quandoque amouebatur, celebrare solebat. Post aliquod verò tempus ad quadriennium celebratio dicti Capituli extensa fuit, qui mos perdurauit vsque ad annum Domini M. D. LXXV. quò tempore, dum in hac Vrbe huiusmodi Capitulum fieret, in gratiam Fratrum, qui sunt in Prouincijs Vltramarinis, statutum fuit, quod singulo quoque sexto anno huiusmodi Capitulum celebraretur.

§. 3. Cum autem nihil reperiatur per Sedem Apostolicam Statutum, quo Prior Generalis dicti Ordinis, aut perpetuus, aut temporalis esse debeat, animaduertamusque Statutum prædictum ad vsum reuocandum, & huius Ordinis Fratribus commodum, & necessarium existere; Motu proprio, & ex certa nostra scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine harum serie statuimus, & ordinamus, quod electio personæ in Priorem Generalem dicti Ordinis, quæ fiet in Capitulo Generali in proximo festo Pentecostes celebrando faciendā, ad sexennium dumtaxat duret, quodque illis elapsis, perpetuis futuris temporibus Capitulum Generale dicti Ordinis singulo quoque sexennio celebrari debeat, in quo semper nouus Prior Generalis eligatur, & nunquam idem confirmetur.

A

§. 4. Quo

Num. 1.

Motus proprius Sixti Quinti, quod Officiū Generalatus non prorogetur ultra sexennium.

Excerptum ex Motu proprio Sixti Quinti, quod Officiū Generalatus non prorogetur ultra sexennium.

Excerptum ex Motu proprio Sixti Quinti, quod Officiū Generalatus non prorogetur ultra sexennium.

UNIVERSITATIS
DE SALAMANCA

§. 4. Quo circa omnibus, & singulis dicti Ordinis Professoribus huius negotio incumbendis in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub Excommunicationis Sententiâ eo ipso per Contrafacientes incurrenda, præcipimus, quatenus singulo quoque sexennio ad noui Prioris Generalis dicti Ordinis electionem, quibuscumque rebus posthabitis, procedant, nec ipsi, seu tunc existens Prior Generalis, aut quivis alius quacumque dignitate, etiam Cardinalatus honore fulgens, seu ipsius Ordinis Protector, quacumque de causa, etiam urgentissima, confirmationem, siue extensionem dicti Officij in aliud etiam brevissimum tempus à Romanis Pontificibus successoribus Nostri, & Sede Apostolica petere, & obtenta, uti audeat, vel præsumat, itaut elapso dicto sexenio, prædictum Officium Prioris Generalis ipso iure vacet, & vacare censeatur. Decernentes taliter factas electiones, & confirmationes, nullas, & irritas, nulliusque roboris, vel momenti fore, & esse.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & dicti Ordinis, iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegijs quoque indultis, & litteris Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrarijs quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 14. Maij 1587. Pontificatus Nostri Anno tertio.

Die 17. Maij 1690.

Fra Giuseppe Guerrero Agostiniano supplica venghi prorogato il Capitolo Generale.

Rescritto. Al Sig. Cardin. Protettore.

Adi 17. Maggio 1690.

Fra Agostino Lubin Agostiniano supplica, che si sospenda la celebrazione del Capitolo Generale.

Rescritto. Al Sig. Cardin. Protettore.

MAG. FR. FVLGENTIVS TRAVALLONI

à Monte Elparo Georginas,

Totius Ordinis Fratrum Eremitarum S. P. N. Augustini

Prior Generalis.

Venerabilibus in Christo Patribus, ac Fratribus eiusdem Ordinis, ac votis, salutem in Domino sempiternam.

Exitum officij nostri cum emenso iam laborioso quinquennio spectamus, essuri mollem dignioribus humeris, Capituli Generalis tempus, & Nobis Generalatus munus suprema Apostolicæ Sedis auctoritas ad triennium, quamvis indignissimis, prorogavit. Id verò, licet reformidaremus, ut molestum est nautis cum vicino portu Nauicula resstantibus auris inhi-

betur,

Num. 2.

Petitiones PP. Assistentium Hispaniarum, & Galliarum, registrata in Sec. Mem. S. D. Papa.

Num. 3.

Littera P. Generalis, cum insertione Brevis Prorogationis Capituli Generalis.

inhibetur, & in medias denuò tempestates abripitur, nihil tamen debui-
mus magis quam imperata facere, & quod altiori paratum est manu, at-
que consilio, obedienter accipere. Quare Generalia Ordinis Comitia
ad annum, qui supra millesimum & sexcentessimum nonagesimus quartus
habetur, dilata esse, notum omnibus facimus, & declaramus virtute
Apostolici Brevis, cuius tenorem adiicimus, videlicet.

ALEXANDER PAPA VIII. AD FUTURAM REI MEMORIAM.

CVM Sicut accepimus, dilectus filius Fulgentius Traulloni Prior Ge-
neralis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini ad officium
Prioris Generalis huiusmodi, in proximè præterito Capitulo Generali dic-
ti Ordinis electus, necnon dilecti filij moderni Procurator Generalis, &
Assistentes Generales eiusdem Ordinis, siue in dicto Capitulo Generali si-
militer electi, siue auctoritate Apostolica deputati in obeundis sibi deman-
datis respectuè muneribus, hæcenus summa fide, prudentia, charitate, & in-
tegritate se gesserint. Tempus vero ad quod illis officia prædicta respecti-
uè delata fuerant anno proximè venturo, quod nouum Capitulum Genera-
le iuxta Constitutiones Ordinis prædicti celebrari deberet, expiratum sit,
nec Capitulum Generale huiusmodi, ob præsentis bellorum motus, absque
grauibus difficultatibus, atque Capitularium incommodis congregari va-
leat. Hinc est, quod Nos felici, prosperoque ipsius Ordinis regimini, & gu-
bernio consulere cupientes, ac dicti Fulgentij Prioris Generalis, reliquo-
rumque Fratrum supradictorum singulares personas à quibusvis excommu-
nicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententijs, cen-
suris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si
quibus quomodolibet innodate existant ad effectum præsentium tantum con-
sequen. harum serie absoluere, & absolutas fore censentes, Motu proprio,
ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolica po-
testatis plenitudine, & ipsi Fulgentio Priori Generali, aliisque Fratribus
supradictis Prioris Generalis, ac Procuratoris Generalis, & Assistentium
Generalium dicti Ordinis Officia eis respectuè, ut petitur delata ad trienn-
nium à fine temporis supradicti computandum, cum omnibus, & singulis
præminentijs, prærogatiuis, facultatibus, auctoritate, privilegijs, gratijs,
& indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis, tenore præsen-
tium prorogamus, ac extendimus, & ampliamus. Mandantes propterea in
virtute sanctæ obedientie, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitrio no-
stro imponendis pœnis, omnibus, & singulis dicti Ordinis Superioribus,
Fratribus, & personis, ceterisque ad quos spectat, & spectabit in futurum,
ut eundem Fulgentium Priorem Generalem, aliosque Fratres supradictos in
suis respectuè officijs prædictis, illorumque libero exercitio iuxta tenorem
præsentium continuare sinant, & permittant, eisque in omnibus ad offi-
cia huiusmodi pertinentibus prompte pareant, & obediant, faueantque, &
assistent respectuè. Ac decernentes easdem præsentis litteras, firmas, vali-
das, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus
sortiri, & obtinere, ac ipsi Fulgentio Priori Generali, ceterisque Fratribus
supradictis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, Sicque in
pra-

4
 premissis per quoscunque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus premissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, privilegijs quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium premissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores presentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habent, illis alijs in suo robore permansuris ad premissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrarijs quibuscunque. Volumus autem, ut earundem presentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis, & sigillo persona in Ecclesiastica dignitate constituta munitis, eadem prorsus fides, tam in iudicio, quam extra illud, ubique locorum habeatur, quæ ipsis presentibus haberetur, si exhibita forent, vel ostensa. Datum Roma apud Sanctam Mariam Maiorem sub Anulo Piscatoris die xxij. Iulij M. DC. XC. Pontificatus Nostri Anno Primo.

I. F. Cardin. Albanus.

Vos igitur omnes pro ea, quam Religioni debitis fide, ac pietate supplices apud Deum Opt. Max. preces fundite, ut Sanctitati Sux vitam, & imperium feliciter proroget, & lumen gratiæ suæ, quo ad graue onus sustinendum regamur, misericorditer Nobis impertiat. Bene in Domino valete. Romæ 15. Augusti 1690.

Fr. Fulgentius Traualloni Prior Generalis.

Nostri muneris affixo sigillo.

Mag. Fr. Nicolaus Serani Ord. Secret.

Regist. lib. 6.

Num. 4.
 Ex Constit. Ordinis
 Fratrum Eremitarum
 Sancti Augustini, part.
 3. cap. 3.

Capitulum Generale totius Ordinis Nostri de sexennio in sexennium omnino celebrari mandamus loco determinato per Definidores præcedentis Capituli Generalis in diuersis Regionibus ad honorem Ordinis, & c. Hæc autem aliter disponere Prior Generalis minimè poterit, nisi interueniente aliqua vrgentissima necessitate, & consensus a dextera Summi Pontificis tempore existentis.

INNOCENTIVS PAPA DECIMVS.

Num. 5.

Breue Innocentij X.
 reuocans prorogatione
 Capituli Generalis factam per Urbanum VIII.

Ad futuram rei memoriam. Commissi nobis à Domino Pastoralis officij ratio postulat, ut in his auctoritatis nostræ partes propensis studijs interponamus, per quæ felici personarum Altissimo sub suauis Religionis iugo famulantium statui, & gubernio salubriter consuli cognoscimus. Cum itaque impedimenta, propter quæ celebratio Capituli generalis Fratrum Erem. Ordinis S. Augustini dilata fuit, ad præsens cessent; idcirco nos quieti, & tranquillitati, necnon Regulari obseruantia, ac prospero regimini eiusdem Ordinis opportunè prouisum esse cupientes, ac de singulari dilecti filij nostri

VNIVERSIDAD
 DE SALAMANCA

GELOSUSALTES

nostris Joannis Baptiste Tituli S. Silvestri de Capite Presbyteri Cardina-
 lis Pallotti nuncupati, dicti Ordinis apud nos, & Apostolicam Sedem
 Praeceptoris, prudentia, fide, doctrina, & Religionis zelo plenam in Do-
 mino fiduciam habentes; Motu proprio, & ex certa scientia, & matura
 deliberatione nostris, eidem Joanni Baptiste Cardinali Praeceptoris, ut
 Capitulum Generale totius Ordinis praedicti in festo Pentecostes anni
 proxime futuri 1645. hac in Alma Urbe nostra in Domo Regulari S. Au-
 gustini eiusdem Ordinis omnino celebrandum indicere, & convocare,
 necnon in illis eiusdem Ordinis Provinciis, in quibus desunt Definito-
 res, & Discreti, Capitula Provincialia, etiam extra tempus ad hoc
 Constitutionibus, seu Institutis regularibus Ordinis huiusmodi Apo-
 stolica auctoritate confirmatis praehixum pro eligendis Discretis, &
 Definitoribus ad effectum interlegendi dicto Capitulo Generali, ita
 tamen, ut Capitulum Provinciale huiusmodi Praesidentes, iuxta
 praedictas Constitutiones, servataque illarum forma, eligantur; etiam
 convocare, necnon omnia, & singula alia, quae ad effectum praemisso-
 rum erunt necessaria quomodolibet, & opportuna, iuxta formam ea-
 rumdem Constitutionum, illaque iidem servata facere, gerere, & exe-
 qui libere, & licite possit, & valeat plenam, & amplam facultatem
 Apostolica auctoritate tenore praesentium concedimus, & impartimur.
 Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac
 dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis
 firmitate aliareboratis, statutis, & consuetudinibus, praeteritis illis, in
 quibus caeteri dicuntur, quod Capitulum generale sex mensibus ante il-
 lius celebrationem intimari, & convocari debeat, privilegij quoque, in-
 dultis, & litteris Apostolicis eidem Ordini, illiusque Superioribus,
 Fratribus, & personis, quibuslibet in contrarium praemissorum quomodo-
 libet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis
 illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis ha-
 bere, illis alias in suo robore permanentibus, ad effectum praemisso-
 rum specialiter, & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibus-
 cumque. Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 14.
 Decembris 1644. Pontificatus nostri anno primo.

M. A. Maraldus.

¶ Et ne numerus, ac multitudo Fratrum ad Capitulum convenien-
 tium confusionem pariat, statimus, ne ad huiusmodi Capitulum con-
 veniant, nisi Reuerendi. Pater Prior Generalis Ordinis, Provinciales
 omnia Provinciarum, ac Vicarij Congregationum, Diffinitores simi-
 liter, ac Discreti ipsarum; praeter quos venire quoque teneantur Pro-
 res, ac Regentes Conventuum Generalium Italiae, si in Italia Capitu-
 lum celebretur, & quotquot a Reuerendissimo P. Generali per litteras
 publicas, vel privatas ad praedictum Capitulum vocati fuerint.

Num. 6.
 Ex Confir. Ordin.
 3. part. cap. 3. §. 3.

ROMANA PRÆTENSÆ PROROGATIONIS Capituli Generalis.

UT In futurum Comitij Generalibus modus magis certus, & fixus stabiliretur in Ordine Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, san. mem. Sixtus V. prævia narratiua præcedentium consuetudinum, ac temporum, in quibus convocari solebat Capitulum Generale, præfiniendum mediante specialissimo Diplomate duxit, quod ab inde, & in posterum, perpetuisque futuris temporibus singulo sexennio celebraretur in Festo Pentecostes Generale Capitulum, in quo (sunt verba præcisa eiusdem Diplomatis, seu Brevis dati per extensum ad partes, *Summ. num. 1.*) *semper nouus Prior Generalis eligatur, & nunquam idem confirmetur*: Idque reuera sancit Motu proprio, & ex certa sciencia, & Apostolicæ potestatis plenitudine per verba inductiua legis generalis in dicto Ordine seruandæ, vt ibi: *Statuimus, & ordinamus.*

Et quoniam sæpius contingit, vt leges huiusmodi quantumuis Canonice nimis, & salutare, tractu temporis exoleant, vt inuiolabile idcirco robur Pontifex adijceret huic suæ Constitutioni, sub §. 4. eiusdem Brevis, seu Motus proprii, *In virtute sanctæ obedientiæ* (sunt pariter ipsissima verba) & *sub excommunicationis sententiæ eo ipso per contrafacientes incurrenda*, præcepit: *Quatenus singulo sexennio ad noui Prioris Generalis dicti Ordinis electionem quibuscumque rebus posthabitis procedant*, addito, quod, *nec ipsi, scilicet Professores eiusdem Ordinis, seu tunc existens Prior Generalis, aut quicuis alius quacumque Dignitate, etiam Cardinalatus honore fulgens, seu ipsius Ordinis Protector, quacumque de causa, etiam urgentissima, confirmationem, siue extensionem dicti Officij in aliud etiam breuissimum tempus à Romanis Pontificibus Successoribus nostris, & Sede Apostolica petere, & obtenta, uti audeat, vel præsumat*. Concludendo finaliter: *Itaque elapso dicto sexennio, prædictum Officium Prioris Generalis ipso iure vacet, & vacare censeatur, decernentes aliter factas electiones, & confirmationes nullas, & irritas, nullasque roboris, vel momenti fore, & esse*. Additis in finali §. 5. alijs derogatorijs effrænatissimis, vt latius in dicto *Summario, num. 1.* & Bullario impresso Ordinis Eremitarum, fol. 365.

Cum igitur ad normam huius specialissimæ Constitutionis debuisset in proximo imminente Festo Pentecostes deueniri ad celebrationem noui Capituli Generalis, placuit, forsan vt in eorum Officio, ac munere perseverarent, duobus PP. Assistentibus sub die 17. Maij 1690. preces porrigere sa. mem. Alexandro VIII. & sub prætextu bellicorum motuum expetere prorogationem ipsius Capituli, & consecutiua confirmationem Prioris hodierni Generalis Proc. Generalis, aliorumque Assistentium, & Officialium, vt liquet ex tenore precum porrectarum, & existentium in Secretaria Breuium, & vberius in *Summario, num. 2.* At quoniam nullam prorsus fecere mentionem de præmisso specialissimo, ac prægnantissimo Motu proprio, indiuiduaque Constitutione san. mem. Sixti V. edita pro salubri Regimine huius Ordinis, quinimò per manifestam obreptionem perperam supposuerunt, quod noua Capituli Generalis conuocatio facienda tantummodo foret ex vi Constitutionum, seu Statutorum Ordinis, vt habetur expressum in

narra-

narratiua Breuis, de quo proximè, facile fuit illis à benignitate Principis extorquere sub die 22. Iulij proximi præteriti Breue suspensium, seu prorogatorium Capituli Generalis ad triennium, quemadmodum legitur in *Summ. num. 3.*

Ignaro igitur huius rei penitus existente toto Ordine, omnibusque Vocalibus, Magistris, & Professoribus, censuit nuper hodiernus Prior Generalis Typis exculum Breue eiusdem san. mem. Alexandri distribuere, & publicare; sed illius tenore, ea, qua decet veneratione perpenso, non leuis irrepsit scrupulus in Ordine vniuerso super eiusdem Breuis insubstantia, & quemadmodum si in humanis adhuc existeret Summus ille Pontifex, nedum ab eius Oraculo facile fuisset habere huius dubij solutionem, sed etiam obtinere reuocationem gratiæ subreptitiæ, & obreptitiæ, ita ad præsens habendo recursum ad PP. Eminentissimos Ecclesiæ viduatæ Directores humiliter implorant, quatenus agnita prædicta subreptione, & obreptione, placeat consulere, & tranquillo Regimini Augustinianæ Familiæ, & omnium subditorum conscientia expauescentium, ne propter formidabile Anathema contentum in Motu proprio Sixti V. se ipsos illaqueent, obedientiam præstantes intruso.

Et sanè res videtur esse manifesta, siquidem si vnquam fas est aduersus consimilia Breuia excipere de defectu intentionis in concedente, non obstantibus quibusque clausulis de more apponi solitis, ex quo iuxta *Text. in cap. 2. de rescript. gratia* quælibet continet in se connaturalem illam, & implicitam conditionem, dummodo preces veritati nitantur. Hic est casus præcisus, quia & adest artificiosa taciturnitas eiusdem Motus proprii tam enixi, & indiuidui, & in Breui contrario non legitur vlla clausula impeditiua, quominus detur de defectu intentionis, sicuti vbi etiam concurreret clausula sublata (quæ in casu nostro non intercedit) necessarium esse, annotarunt *Marescot. var. resol. lib. 2. cap. 1. num. 89. & seqq. & num. 104. & seqq. Gonçal ad regul. Cancell. gloss. 66. num. 26. & seqq. & sequitur Garc. de Benef. part. 6. cap. 3. num. 88. & magistraliter Rot. in decis. 9. num. 1. & seqq. & per tot. coram Zaratt. alijs decis. 247. part. 11. recent. Cardin. de Luca de Pension. discours. 50. num. 9. & alibi passim.*

Quod autem non fuerit facta mentio memorati Motus proprii Sixti V. patet ex lectura ipsius Breuis dati in *Summ. num. 3.* in quo simpliciter supponitur, quod tempus noui Capituli Generalis adueniret tantummodo iuxta Constitutiones Ordinis prædicti, non autem quod obstaret specialissima Bulla tot poenis, & clausulis impeditiua cuiuslibet extensionis, proindeque quodcumque priuilegium posterius quamcumque gratiam, quodcumque Breue de super impetratum esse penitus subreptitium, & laborare defectu intentionis, iuxta magistrale *cons. Roman. 327. per tot. perpetuò dixit Rot. ut in decis. cumulatis coram Pentinger. decis. 104. num. 12. & seqq. vbi sub num. 3. quod non obstante generica derogatione, non constito de speciali scientia Papæ circa aliquod particulare Breue, vel priuilegium antecedens, gratia corrumpitur ex defectu intentionis, & sub num. 16. cum 10. Monach. in cap. in generali 80. num. 13. & 13. de regul. iur. in 6. subdit, quod quæcumque verba generalia posteriora Papæ non comprehendunt ea, quæ specialiter alio iure sunt prohibita, & sequitur eadem *Rot. decis. 189. sub num. 9. part. 15. vbi ad normam cap. Caterum, & cap. Super litteris de rescript. considerando antecedentes litteras Apostolicas prohibitiuas, & conceptas clausulis valde amplis,**

plis, inquit, gratiam esse defectiuam intentionis, vel vitio subreptionis laborare, nisi fuerit facta mentio de omnibus, quæ mouere possent Pontificem ad denegandas litteras posteriores, & *decis. 372. num. 1. & seqq. & signanter num. 4. & seqq. part. 17. & coram eodem san. mem. Alex. VIII. decis. 115. sub num. 3. vbi quod si certior Pontifex fuisset effectus de præcedenti limitatione, seu restrictione Apostolica, illam non mutasset, vel saltem difficilior, & decis. 239. num. 4. & 5. vbi repetit hoc ipsum: Et maximè quando præcedens Constitutio prodijt per viam legis generalis, & è conuerso litteræ posteriores emanarunt per viam priuilegij, vel gratiæ specialis, vt in *decis. 46. per tot. & signanter num. 5. & seqq. coram eodem Sanctissim.**

Fortius verò ponderatis, vt diximus, specialitatibus, & clausulis prægnantissimis, quæ concurrunt in prædicto Motu proprio Sixti V. quoniam ad differentiam Constitutionum Ordinis, quæ solum vt terminatiuæ Capituli antecedentis fuerunt enarratæ, in primis in ipso vetatur confirmatio, vel relectio Prioris Generalis, quando præcedenter (vt præmisimus) non erat hoc prohibitum, immò aderat expressa reseruatio consensus Summi Pontificis in contrarium, vt videre est *Summar. num. 4. negari etenim non potest, quod si san. mem. Alexander sciuisset vice Constitutionum Ordinis, quæ præseruant consensum Pontificis in contrarium, extare specialem determinationem Apostolicam, vel penitus gratiam denegasset, vel saltem difficilior ad illam inclinasset, & hoc exuberat ex vulgatis ad subreptionem, seu defectum intentionis inducendum, vt ait Felin. in cap. Super litteris, num. 8. de rescript. Socin. Sen. conf. 260. num. 2. lib. 2. Rotæ coram Bich. decis. 189. num. 17. & decis. 302. num. 5. & seqq. & coram Dunoziat. Iun. decis. 731. num. 45. & decis. 54. num. 32. part. 13. rec. & alibi quotidie.*

Eòque etiam certius, quia non solum eadem Constitutio Sixtina iuxta effrenatissima verba superius registrata habet tot derogationes ad futuras confirmationes, in quibus sanè terminis, nisi eidem præcedenti Constitutioni appareat derogatum, intrat semper defectus voluntatis in concedente, vt punctualiter tradit *Ferret. conf. 323. sub num. 8. §. Et multò minus cum seqq. ac per tot. Mar. Antonin. var. resolut. lib. 1. resolut. 5. num. 18. Rotæ in Orto. len. Decimarum 21. Maij 1586. coram Oran. plenè Gonçal. ad regul. Cancell. glos. 36. sub num. 11. ex vers. Tertio quæro, cum plurib. seqq. Donat. in prax. Regul. tom. 1. tract. 14. quæst. 1. num. 10. & 11.*

Verum etiam sub pœna excommunicationis vetatur, ne, siue Fratres Ordinis, siue ipse Prior Generalis, siue, quod magis est, ipsemet Eminentissimus Ordinis Protector, valeat etiam ad breuissimum tempus à Romanis Pontificibus successoribus, & Sede Apostolica confirmationem, vel extensionem Officij Generalatus petere, vel eadem confirmatione, aut extensione obtenta vti, quamobrem ob id duo resultant annullatiua Breuis, & implicatiua per necesse defectus intentionis, alterum nempe, quod exoritur ex comminatione anathematis, cuius mentione non facta, rescriptum annullatur, quemadmodum rescribendo Episcopo Imolen. propriamque gratiam annullando sancit Innocent. III. in cap. Dilectus 26. de rescript. & annotarunt relati per Menoch. de arbitr. cas. 201. num. 38. cum cæteris per Barbos. in dicto cap. Dilectus, num. 1. & 4.

Et alterum, quod stante prædicta prohibitione impetrandi, ac vtendi, debebat specialissimè de huiusmodi duplicato præcepto, seu prohibitione sic.

fieri mentio in rescripto, seu Breui, aliàs namque illius nullitas, subreptio, ac intentionis defectus emergit incontrouertibilis, teste *Bart. in l. Neminem, C. de Canon. frument. Urbis Rom. lib. 11.* quem optimè refert, & sequitur *Monet. de commut. ultim. volunt. cap. 7. num. 181. Rot. decis. 5. num. 4. & n. 9. cum sequent. coram Duran.* vbi cum eadem *Rot. coram Mant. decis. 267. n. 8.* alijsque subdit, vtriusque obstaculi, nempe de non petendo, & vtendo faciendam esse mentionem, quia etiam sublato vno obstaculo, non censetur alterum sublatum, quod & ante eum firmavit *Paris. cons. 43. num. 14. cum seqq. & cons. 96. num. 92. & seq. lib. 1. & punctualissimè vident. Rota decis. 148. num. 13. 14. & 15. part. 19. recent.*

Et ex his non oporteret descendere ad contrarias clausulas derogatorias appositas in Breui san. mem. Alexandri, dum Authoritates omnes vsque dum in vnoquoque obstaculo, seu propositione allegatæ loquuntur (prout hic) etiam si superaccedant derogatoriæ generales, quales dicuntur illæ, quæ continentur in dicto Breui, videlicet illa *L. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis*, cum extensione clausulæ, quorum tenores: istæ etenim generales derogatoriæ sequuntur naturam gratiæ principalis, seu dispositionem, cui adijciuntur, & consequenter dum ex hucusque animaduersis, ac firmatis manibus palpatur, quod Princeps per taciturnitatem veri, fuit vndique circumventus, ac præsupposuit dumtaxat obistere Constitutiones Ordinis, quæ minimè vetabant relectionem, & confirmationem, immò ex urgentissima causa, ac de consensu Summi Pontificis illam expressè permittebant, quando diametralem in oppositum, non obstante qualibet vrgentissima causa, Motus proprius Sixtinus verat per Pontifices successores à Sede Apostolica fieri extensionem, prorogationem, vel confirmationem Generalatus, & Capituli respectiue, certè præfatæ derogatoriæ generales non sunt idoneæ ad supplendam illam intentionem, quæ per ignorantiam facti defuit in concedente, sed sicuti diximus, tanquam ad gratiam accessoriæ corruunt cum ipsa gratia, vt post *Socin. Sen. cons. 164. num. 7. lib. 2. Ferret. cons. 32. num. 52. respondit. Rota coram Seraph. decis. 981. num. 7. & 8. & latius in Diennon, Prioratus 22. Maij 1656. S. Camerenim, coram Verosp. confirmata decis. 1292. num. 5. part. 12. recent. & coram Socin. decis. 170. num. 7. & decis. 1511. num. 3. & 4. coram Danoz. Iun. & in proposito clausulæ quorum tenores, quæ nunquam supplet defectum intentionis, nullamque habet efficaciam quoties Papa, si sciuisset, non ita facile rescripisset, *Paris. cons. 74. num. 53. lib. 4. Rota dict. decis. 981. num. 8. coram Seraphin. Donat. in prax. Regul. tom. 1. tract. 9. claus. 9. num. 8. Spad. cons. 53. num. 13. lib. 1. eadem Rota apud Marchesan. de commiss. par. 1. fol. mihi 639. num. 7. & seqq. vbi pulchrè, & late respondet ad dictam clausulam, & post eam egregiè pariter dictum fuit in dicta decis. 148. num. 19. part. 19.**

Et ne diuagemur per Authoritates específicas quidem, familiares, & perstringentes, vbi habemus casu in indiuiduo examinatum, & definitum, sufficere habere se remissiue ad *Roman. in dicto magistralibus cons. 327. per tot.* vbi cum quæreretur de quibusdam litteris Apostolicis impetratis à Martino V. per quendam Hermannum, cum clausulis derogatorijs amplissimis, ac etiam (prout hic) Motu proprio, & ex certa scientia, & cum clausula, quorum tenores, pariformiter extensa in renocatione contrariorum, nihilominus quia in eisdem litteris Martini supponebatur, solum ob stare gratiæ Constitu-

tionem Ecclesie, nec apparebat expressum, quod obstabat Constitutio specialis pro regimine eiusdem Ecclesie edita per Bonifacium IX. robustè demonstrat, & firmat corruere ex defectu voluntatis, & intentionis gratiam, & concessionem posteriorem, quia difficilius, ut ipse ait, derogasset Martinus dictæ Constitutioni, si narrata sibi fuisset veritas, scilicet, Constitutionem ipsam fore Bonifacii IX. & non Constitutionem Ecclesie, nam ut subdit sub num. 3. difficilius dispensatur contra id, quod ex maiori auctoritate roboratur, ut est auctoritas Papa, idque comprobatur successivè per totum consilium pluribus rationibus frustrà transcribendis, illudque tanquam, ut præmisimus, magistratle secuta est in eisdem ferè terminis, Rot. in Frisingen. Indulti coram bon. mem. Albergato, quæ est dicta decis. 148. part. 19. ubi cum Baro Sigismundus de Kohler obtinuisset à san. mem. Clemente X. Præposituram Ecclesie Frisingen. cum dispensatione à residentia circa ipsam Ecclesiam de tempore quo resideret apud alteram Ecclesiam Ratisbonen. dictum fuit, quod cum ipse expresserit solummodò extare Statutum Ecclesie Frisingen. præceptum residentie, & prohibitium dispensationis, nullaque mentio facta fuerit de Constitutionibus Apostolicis, quæ prædictam residentiam præcipiebant, gratia, & Breve non erat exequendum.

Cum itaque præter generales, ac específicas Auctoritates, ipsamque palpabilem rationem, habeamus casum à tam insigni Canonista, & Doctore decifum, & nuper etiam à Sacra Rota comprobatum, & canonizatum, dicimus habere pro hac parte casum legis citrà necessitatem progressus ulterius, vel alterius responsionis ad omnia motiva, ad omnes clausulas, quæ ex opposito pro sustentatione Brevis possent circumferri, ut cum Ias. aliisque clamat Vincent. de Franch. decis. 363. num. 4. Surd. decis. 229. num. 36. Rot. coram Coccin. decis. 2121. num. 18. vers. Quorum decisio; & decis. 122. in fin. part. 5. rec. & decis. 106. num. 7. & decis. 560. num. 3. p. 18.

Solumque ad exuberantiam ultra præmissa subnectimus, quod etsi in præfatis circumstantiis etiam generalitèr vno ore tradatur à scribentibus, quod gratia Motu proprio, ex certa scientia, & ex plenitudine potestatis nunquam tollat exceptionem respicientem defectum intentionis, ut notant Socin. Agid. Seraphin. aliaque cumulatim apud Spad. consil. 102. num. 1. lib. 2. & Rota coram Rembold. edita in eodem casu, & successivè registrata penes eundem Spad. sub num. 9. & 17. & iungendo efficaciam derogatarum generalium, concludit Peregrin. consil. 2. num. 29. lib. 1. Rota post Nouar. in Summ. Bullar. decis. 13. num. 4. & decis. 351. num. 18. part. 17. rec. Nihilominus cessat etiam in facto virtus operatiua harum clausularum, ex quo, ut liquet dicto Summario, num. 2. porrectum fuit à duobus PP. Assistentibus, in eorundem munere perseverare studentibus, memoriale effectuum, unde ultra quod posset citrà iniuriam obiectari fraus aliqua, vel circumventio, ex quo nec ipsi, nec Prior postea Generalis possunt licitè allegare ignorantiam propriarum Bullarum, ut in fortioribus contra Superiores alterius Collegii Regularis, pro inducenda mala fide, consideravit Rota coram clar. mem. Card. Cern. decis. 816. num. 13. Adhuc palpatur, ut diximus, in facto, quod Breve non emanavit Motu proprio, & per consequens eo minus impeditur dare de defectu intentionis, ut post Adlen. ad Banat. decis. 621. num. 26. monerat Rot. in decis. 351. num. 16. & 17. part. 17. ubi etiam sub num. 18. subiungit, quod etiam, non obstante Motu proprio, valet opponi de defectu inten-

intentionis, ex quo Motus proprius non supplet Pontificis voluntatem, sed tantum releuat ab onere iustificandi narrata, ut iuxta doctrinam Io. Andr. in cap. si Motu proprio de prebend. in 6. Gonzal. ad reg. li. Canell. gloss. 32. in v. 5. Rot. coram Seraphin. dec. 398. num. 1. & cor. Martin. dec. 318. num. 3. & seqq. alio B. statim in fine) quod non nisi in iustis causis potest fieri. & sequitur. Atque ex his pariformiter vanum efficitur respondere ad causam impulsivam mortuum bellicorum, sub quorum preextu fuit a benignissimo Principi pe exorta gratia, quoniam non solum mortuorum est, quod non obstante tali asserto impedimento, in Vrbe de facto celebratur talia Capitula Generalia aliorum Ordinum, Monasteria, & Prouincias ultra Mare, & ultra Montes habentium, itaut nuper pacifice ex Hispanijs, Lusitania, & Canariensi Prouincia de eodem gremio familiae Augustiniane ad Urbem aduenerint alij Religiosi, verum etiam ex hac causa Bellicorum quid inde potest emergere? Potuitne sanari defectus, tam manifestus intentionis in Pontifice? Quin etiam quando dicere vellemus, quod causa bellicorum foret nedum virgens, sed virginissima, ecce quod incidimus in litteram Constitutionis Sixinæ, quæ sub poena excommunicationis, quauisq. de causa etiam virginissima, verat pe ti per quemcumque, siue Fratres Ordinis, siue Priorem Generalem, siue etiam Eminentissim. ciuilem Ordinis Protectorem hanc extensionem, prorogationem, aut confirmationem Officij, & obtenta vti: nam prædicta verba Bullæ Sixinæ, quauisq. de causis, etiam virginissima, sunt apta comprehendere causam belli, alioque omnes casus, qui regulariter non comprehendere videntur, ut cum Gund. decis. 283. aduenit Mastrellæ Magistratib. lib. 1. cap. 22. num. 49. Et in omnem causam erat exprimendum, quod Sixtus prædecessor aduersus ea, quæ a contrario permittebatur in Constitutionibus Ordinis sub Breue duntaxat enuntiatis, verabat peti, & vti posse talibus confirmationibus, etiam ex quacunque virginissima causa, & erat pariter exprimendum, quod alij Regulares nihilominus Comitita Generalia cogebant, alias namque semper redimus ad idem, quod vel nullatenus Pontifex Breue concessisset, vel difficultius, & vtrunque ad gratiæ annulationem exuberat, ex iam alleg. Audiuimus, quod quoddam asserti præcenditur exemplum san. mem. Vr. bani VIII. quodue est vnicum a Constitutione Sixina vique ad præsens, sed præterquam sufficeret respondere, quod exemplis non sit iudicandum, ut per Mandell. conf. 142. num. 8. Buercherf. conf. 91. num. 35. Chartar. decis. Me-diol. 66. sub num. 53. vers. Nec scitupulum, & num. 71. cum seq. Card. de Luca de præemin. disc. 13. num. 23. & dixit etiam Rota cor. eodem san. mem. Alex. VIII. dec. 160. num. 8.

Adhuc & tale exemplum non fraternizat cum nostro, quoniam si placuit illi Principi confirmare tunc Priorem Generalem, etiam de nouo illum deputauit, & constituit, ut ibi, & quatenus opus sit, de nouo facimus, constitutimus, & deputamus, ac propterea cum in casu nostro processum fuerit, non per viam nouæ deputacionis, & constitutionis, sed per viam simplicis confirmationis, ac denum tunc exasperans Italiam, Statum dilaniaret. Ecce clesiasticum, nemo non videt, quam sint diuerse circumstantiæ, ita ut ex illarum variatione, nec regula, nec exemplum possit virgere, ut in proposito responsum fuit per Rot. apud Poss. de manut. dec. 197. num. 10. vers. Non obstat resolutio, & cor. Dunozett. Iun. dec. 842. num. 9. vers. Postremo non releuat.